

מסכת אהלוֹת

פרק א' משנה ו'

אָדָם אֵינוֹ מַטְמֵא, עַד שִׁתְצָא נֶפֶשׁוֹ. וְאֶפְלוֹ מַגִּיד, וְאֶפְלוֹ גָּסָס.
זָקָק לִיבּוּם וְפָטוּר מִן הַיּוּם, מַאֲכִיל בְּתִרְוֹמָה וְפָסֵל
בְּתִרְוֹמָה. וְכוֹן בְּהַמָּה וְתֵחַה אֵינוֹ מַטְמֵא אָנוֹ, עַד שִׁתְצָא נֶפֶשׁם.
הַתּוֹ רְאֵשֵׁיהם, אָף עַל פִּי שְׁמִינִיכְסִים, טְמֵאים, כִּגּוֹן זָנָב שֶׁל
לְטָאָה שְׁהִיא מַפְרַכְתָּה: